

Homilie / Preek, Vijf-en-twintigste Zondag door het Jaar, 20 september 2026

For English translation scroll down

Lezing uit het Boek Jesaja *Jes. 55, 6-9*

Lezing uit de Brief van de heilige apostel Paulus aan de Filippenzen *Fil. 1, 20c-24. 27a*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Mattheüs. *Mt. 20, 1-16a*

Broeders en zusters in Christus,

Vorige week hoorden we de gelijkenis dat een heer zijn dienaar een schuld van tienduizend talenten kwijtschold. De heer wilde eerst diens bezit in beslag nemen en hem met heel zijn gezin verkopen. Dat is eigenlijk wat met die man met die enorme schuld had moeten gebeuren. Je zou kunnen zeggen: 'Dat zou eerlijk geweest zijn'. Maar nee: hem werd alles vergeven! Het is uit genade en niet uit verdienste dat die heer hem heel zijn schuld vergaf. Zo is God. Hij vergeeft al onze schulden, al zijn ze nog zo groot, want God is God en geen mens. In die parabel zien we de enorme tegenstelling wat volgens de wetten van deze wereld rechtvaardig zou zijn - en dat is terugbetalen - tegenover de onverdiende genade en de barmhartigheid van God.

Met deze tegenstelling voor ogen kijken we naar de gelijkenis van vandaag. We zien de wetten van deze wereld. Een landeigenaar, daarmee bedoelt Jezus de Vader, heeft met de eerste arbeiders voor één dag arbeid één denarie afgesproken. Met één denarie kan die man zijn gezin voor één dag onderhouden. Met de overige arbeiders is geen bedrag afgesproken, doch wat billijk is.

Op het einde van de dag worden ze uitbetaald. De heer begint bij de arbeider van het laatste uur en die krijgt ook één denarie, evenveel als de arbeider van het eerste uur. Het is natuurlijk dom, als je iedereen evenveel wilt geven, om met de laatste te beginnen. Iedereen weet bij voorbaat dat je op deze manier commentaar krijgt. Maar juist daarom vertelt Jezus ons deze gelijkenis omdat het tegen ons gevoel van rechtvaardigheid ingaat. Als die arbeiders van het elfde uur een tiende van een denarie gekregen hadden, dan was dat voor ons gevoel eerlijk geweest. Je hoort nu de mensen mopperen: 'Als we dit geweten hadden, dan waren wij ook pas op het laatste moment gekomen'.

Deze gelijkenis laat zien hoe wij denken. Er komt discussie. De heer verdedigt zich en zegt, en daarin heeft hij gelijk: "Vriend, ik doe u toch geen onrecht? Zijt gij het niet met mij eens geworden voor één denarie? Dat was toch de overeenkomst? Welnu: die heb je ook gekregen. Neem het uwe en ga heen". Als die arbeider van het eerste uur naar de rechter zou stappen, zou de rechter de landheer gelijk geven. De arbeider van het eerste uur krijgt zijn denarie volgens afspraak. Er wordt hem geen onrecht gedaan. Toch is het voor ons gevoel niet eerlijk.

Maar nu krijgt de parabel een andere wending. Jezus schuift ons rekenkundig en correct juridisch denken opzij. Jezus laat zien dat er een hoger recht is, dat er een goddelijke manier is om mensen 'recht te doen'. God is helemaal vrij om te doen wat Hij wil. En wat wil Hij: "Ik wil deze laatsten hetzelfde geven als u". Daardoor is ook de arbeider van het laatste uur in staat om zijn gezin te onderhouden. Zie hier de goedheid van de wijnbouwer voor al zijn arbeiders. En de landheer rechtvaardigt zichzelf: "Zijt gij soms kwaad omdat ik goed ben?" "Staat het mij niet vrij met het mijne te doen, wat ik wil?"

Jezus vertelt deze parabel bewust, Hij weet dat wij berekenend, materialistisch en egoïstisch denken. Jezus wil ons denken op het niveau van God brengen, op het niveau van de liefde, de genade en de barmhartigheid. De arbeiders van het eerste uur kregen de denarie volgens afspraak. De anderen kregen dus meer dan waar ze recht op hebben, meer dan ze verdiend hadden. Dat is genade. Wij moeten ons realiseren dat wij bij God altijd meer krijgen dan wij verdiend hebben. God is ook ons genadig. Die denarie die de arbeiders van het elfde uur kregen en die ze niet als zodanig verdiend hadden, was het teken van de liefde en de goedheid van de landeigenaar voor al zijn arbeiders. Hij heeft al zijn arbeiders even lief.

Wij zijn allemaal Gods kinderen. God heeft ons allemaal even lief. De Vader wil dat alle mensen, dat al zijn kinderen gered worden en binnengaan in zijn heerlijkheid. Die liefde van de Vader hebben wij geen van allen verdiend, wij zijn allemaal zondaars, wij zijn niet heilig! Niemand van ons kan zeggen dat hij recht heeft op Gods liefde. Wij mogen allemaal onszelf rekenen tot de arbeiders van het elfde uur! God schenkt ons de toegang tot de hemel omdat Hij ons genadig en barmhartig is. Wanneer we dit vergeten, wordt onze blik boosaardig en zegt de Heer: "Zijt gij soms kwaad omdat ik goed ben?"

Sommigen van ons hebben Jezus leren kennen van kinds af aan, anderen hebben Jezus op late leeftijd leren kennen. De heilige Augustinus, die eerst een losbandig leven leidde, zei na zijn bekering: 'Veel te laat heb ik U lief gekregen'. De goede moordenaar op het kruis, die terecht zijn straf verdiend had en zich in het uur van zijn sterven tot Jezus wendt, krijgt te horen: 'Vandaag nog zul je met Mij zijn in het paradijs'. Deze boef komt eerder in het paradijs dan al die anderen die deugdzaam geleefd hebben. Dat is Gods genade, Gods vergevende liefde! God is goed voor iedere mens die zich in zijn nood tot Hem wendt. De goede moordenaar kreeg als het ware te elfder ure ook één denarie. Hij gaat het koninkrijk van God niet binnen door zijn verdiensten maar door de genade en barmhartigheid van God, want ook hij is een kind van God. "Ben je nu kwaad omdat Ik goed ben?"

De arbeiders van het eerste uur klagen omdat ze de liefde en de genade van de landheer niet begrijpen en niet kennen. De profeet Jona klaagde omdat God die Ninevieten, die zondaars, zo gemakkelijk vergaf. De Farizeeën klaagden over Jezus omdat Hij te gastvrij was voor zondaars en tollenaars. De oudste zoon, in de parabel van de verloren zoon, is boos op zijn vader omdat die zoveel liefde gaf aan zijn teruggekeerde broer. Gods goedheid voor al die zondaars is aanleiding om tegen God in opstand te komen, of zoals Jezus het zegt: "Zijt gij kwaad omdat Ik goed ben?" Zij kennen Gods genade niet maar laten ook veel genade aan zichzelf voorbijgaan.

Door Gods genade mogen wij binnentreden in het paradijs. Gods barmhartigheid is dat wij Hem mogen zien zoals Hij, dat wij aan Hem gelijk zullen zijn. Nu is ook duidelijk wat God door de profeet Jesaja tot ons zegt: "Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen niet mijn wegen. Zoals de hemel hoog boven de aarde is, zo hoog gaan mijn wegen uw wegen te boven en mijn gedachten uw gedachten". Laten wij God dankbaar zijn dat Hij goed is en ons allen met een oneindige liefde bemint.

Laten wij met Maria God loven en danken en zingen: Mijn ziel prijst hoog de Heer, van vreugde juicht mijn Geest om God, omdat Hij heeft neergezien op de kleinheid van zijn dienstmaagd. Amen.

Twenty-fifth Sunday in Ordinary Time , 20 September 2026

Reading from the Book of Isaiah *Isaiah 55, 6-9*

Reading from the Letter of Saint Paul the Apostle to the Philippians *Phil. 1, 20c-24. 27a*

Reading from the Holy Gospel according to Matthew. *Mt. 20, 1-16a*

By Fr. Frank As

Brothers and sisters in Christ,

Last week we heard the parable that a lord forgave his servant a debt of ten thousand talents. The lord first wanted to confiscate his property and sell him with his entire family. That is actually what should have to happen to the man with that enormous debt. One might say: 'That would have been fair'. But no: he was forgiven everything! It is by grace and not by merit that the lord forgave him his entire debt. So is God. He forgives all our debts, no matter how great they may be, for God is God and not man. In that parable we see the sharp contrast between what is considered just according to the laws of this world - and that is repayment - versus the undeserved grace and mercy of God.

With this contrast in mind, we look at today's parable. We see the laws of this world at work. A landowner, by whom Jesus refers to the Father, has agreed with the first labourers one denarius for one day's labour. With one denarius, that man can support his family for one day. No specific amount is agreed upon with the other workers; they are merely promised what is fair.

At the end of the day, they are paid. The lord starts with the worker of the last hour and he also receives one denarius, the same amount as the worker of the first hour. Of course, if you want to give everyone the same amount, it is stupid to start with the latter. Everyone knows beforehand that you will provoke comments this way. But that is precisely why Jesus tells us this parable because it goes against our sense of justice. If those workers from the eleventh hour had received a tenth of a denarius, that would have seemed fair to us. You can already hear people grumbling: 'If we had known this, we would have come at the last moment too'.

This parable shows how we think. There will be discussion. The lord defends himself and says, and in this he is right: "Friend, I am not doing you any injustice, am I? Have you not agreed with me for one denarius? That was the agreement, wasn't it? Well, you got it. Take what is yours and go." If that worker from the very beginning were to go to court, the judge would agree with the landlord. The worker of the first hour receives his denarius as agreed. No injustice is done to him. Still, we don't feel it's fair.

But now the parable takes a different turn. Jesus pushes aside our arithmetical and correct legalistic way of thinking. Jesus shows that there is a higher justice, that there is a divine way of doing justice to people. God is completely free to do what He wants. And what does He want: "I want to give these last the same as I gave you". This enables the worker from the last hour to support his family as well. Behold here the goodness of the winegrower to all his workers. And the landlord justifies himself: "Are you angry because I am good?" "Am I not free to do what I want with mine?"

Jesus tells this parable deliberately, He knows that we think calculatingly, materialistically and selfishly. Jesus wants to bring our thinking to the level of God, to the level of love, grace and mercy. The workers of the first hour received the denarius as agreed. So the others received more than they are entitled to, more than they deserved. That is grace. We must realize that we always get more from God than we deserve. God is also merciful to us. That denarius which the eleventh-hour workers received, and which they had not deserved as such, was the sign of the love and goodness of the landowner toward all his workers. He loves all his workers equally.

We are all God's children. God loves us all equally. The Father wants all people, all his children to be saved and to enter into his glory. None of us have deserved this love of the Father, we are all sinners, we are not holy! None of us can claim a right to God's love. We may all count ourselves among the workers of the eleventh hour! God gives us access to heaven because He is gracious and merciful to us. When we forget this, our gaze becomes evil and the Lord says: "Are you angry because I am good?"

Some of us got to know Jesus from childhood, others got to know Jesus later in life. Saint Augustine, who first led a dissolute life, said after his conversion: "Far too late have I come to love You." The good thief on the cross, who had justly earned his punishment yet turns to Jesus at the hour of his death, is told: 'Today you will be with Me in paradise'. This rogue enters paradise before all those others who have lived virtuously live. That is God's grace, God's forgiving love! God is good to every person who turns to Him in his need. The good murderer also received, as it were one denarius at the eleventh hour. He enters the kingdom of God not by his merits but by the grace and mercy of God, for he too is a child of God. "Are you angry now because I am good?"

The labourers of the first hour complain because they do not understand and do not know the love and mercy of the landlord. The prophet Jonah complained because God forgave those Ninevites, those sinners, so easily. The Pharisees complained about Jesus because He was too hospitable to sinners and tax collectors. The eldest son, in the parable of the prodigal son, is angry with his father for giving so much love to his returned brother. God's goodness for all those sinners is a reason to rebel against God, or as Jesus puts it: "Are you angry because I am good?" They do not know God's grace, but in doing so, they let much grace pass them by.

By God's grace we are allowed to enter paradise. God's mercy is that we shall see Him as He is, that we will be like Him. Now it is also clear what God says to us through the prophet Isaiah: "My thoughts are not your thoughts, neither are your ways my ways. As the heavens are high above the earth, so high do my ways surpass your ways and my thoughts your thoughts". Let us be grateful to God that He is good and loves us all with infinite love.

Let us, with Mary, praise and thank God and sing: My soul magnifies the Lord; my spirit rejoices in God, for He has looked down upon the lowliness of His handmaid. Amen.